

Ca la IAIA. A l'escenari, una taula amb dos sonalls a sobre. A un racó, alguns regals de dimensions variades, embolicats amb paper de regal infantil. Dispersos per l'escenari, un munt de globus de diferents colors.

VEU.- *Això era una vegada en un país llunyà, fa molts i molts anys, una iaia...*

Sona La dansa del sabre d'Aram Khatxaturian, peça que es repetirà en els moments més delirants de l'obra. La IAIA entra escopetejada, angoixada, amb una ampolla de 50 ml de coca-cola a una mà i l'altra sobre el pit. Va d'un lloc a l'altre.

IAIA (*alleujada*).- Ai, sí, els regals ja els vaig embolicar ahir. I els globus també hi són. Per sort no se m'han desinflat durant la nit. Em pensava que ho havia somniat. Amb el que em va costar inflar-los! Em vaig passar dues hores bufant, cop de fer-ho, i cop de tornar-hi, i no hi havia manera. Fins que me'n vaig recordar de la manxa de la bicicleta del meu gendre que tinc guardada al traster. En 10 minuts tenia tots els globus inflats. Encara que ja eren les tres de la matinada.

De sobte, apareix una expressió de desemparament ridícul a la cara de la IAIA. Va cap a la taula i agafa els dos sonalls. Els fa sonar tres cops, donant al mateix temps tres gambades lentes però segures, com si anés trepitjant ous.

IAIA.- Mussol, mussol, riu o queda't tot sol.

La IAIA deixa els sonalls sobre la taula. Intenta calmar-se.

IAIA (*fent un sospir*).- Ja ho tinc tot fet. (*Pausa*). Ai, que m'he oblidat de fer els banys. (*Esmaperduda*). Ai, que si arriben abans que hagi acabat... Necessito energia!

Obre de pressa i desesperada l'ampolla de coca-cola i beu un glop.

IAIA.- El metge m'ha receptat coca-cola com a reforçant, com a vitalitzant, per a poder fer front a les tasques de la casa. Màxim una ampolla d'aquestes al dia. Em va donar a entendre que no em puc excedir. Avui ja vaig per la segona, però això és una emergència!

Torna a beure. Tanca l'ampolla i la deixa sobre la taula. Se'n va cap a fora. Quan està a punt de sortir, es para de cop.

IAIA.- Els vaig fer ahir, abans de posar-me a inflar globus. *(Torna)*. A veure, recompte, recompte: els banys estan fets; els globus i els regals a punt per a la festa d'aniversari del Nicolàs; el pis, escombrat i fregat; la pols, fora, que la Verònica és al·lèrgica; tot endreçat, tot al seu lloc. M'he passat tota la setmana fent rentadores, no s'acaben mai: la roba de llit, les tovalloles, els pitets del Nicolàs. En té un munt! No sé per què, però quan va néixer, tothom els hi regalava pitets: del Pato Donald, del Mickey Mouse, dels Osos Amorosos, de l'Snoopy... Un de la Família Monster. En devem tenir uns cinquanta. I els haig de tenir tots llestos, perquè al Nicolàs li agrada elegir cada dia el seu pitet. *(Plena d'amor i joia)*. Ai, que trempat és. *(Tornant al repàs de les tasques fetes)*. El dinar ja el tinc preparat: gall d'indi amb patates, cebes i prunes al forn, una amanida més gran que el Pedraforca i, de postres, un pastís de xocolata amb tres espelmes. *(Relaxada)*. Ja està tot fet. *(Agafa la coca-cola)*. Me la prenc igual. Ja la cremaré després. *(Apareix al seu rostre una expressió de joia embadalida. Comença a cantar la cançó de l'aniversari feliç en anglès, la seva pròpia versió)*. Capipota yuyú, capipota yuyú, capipoooota, capipoooota, capipota yuyú. Quina il·lusió que em fa l'aniversari del Nicolàs. Ens ho passarem tan bé. *(Pausa breu)*. Vaig a trucar a la Verònica a veure per on van.

La IAIA truca pel mòbil.

FILLA.- Sí? Ah, hola, mama. Bé, tot bé. Les vacances han anat molt bé. Una pau, una tranquil·litat, i alhora un munt d'activitats. *(Al seu fill)*. Ens ho hem passat pipa, oi Nicolàs? Nicolàs, ens ho hem passat pipa o no? *(A sa mare)*. Mama, tot fantàstic, hem estat en plena natura, rodejats de boscos preciosos, meravellosos, tot molt verd. Ens hem fet un fart de caminades. També ens hem banyat; hi havia un llac a la vora. I a les nits fèiem una foguera i cantàvem cançons. Em sap molt de greu no haver-te trucat en tots aquests dies, però aquí la cobertura va i ve, i els dies passen volant. Hem estat tan relaxats! Han estat unes vacances perfectes, idíl·liques. *(Pausa breu)*. Sí, encara som a l'alberg. El Toni ha sortit a córrer de bon matí i ara està esmorzant a la cafeteria. No, jo no he esmorzat. Estic a l'habitació fent les maletes. El Nicolàs encara s'ha de vestir. *(Al*

Nicolàs). Nico... Nicolàs, m'escoltes? Nicolàs, el pijama! Treu-te'l. No t'ho torno a repetir. Vols que fem tard a ca la iaia? T'ha preparat una festa pel teu aniversari.

IAIA.- Bé, doncs us espero aquí. Bon viatge! (*Penja*). Trigaran com a mínim una hora. (*Posant-se en marxa*). Encara em dóna temps a fer... Ai, no, que ho tinc tot fet. Doncs, au, a esperar. No puc fer res més... Està tot fet. (*Pausa breu*). Relax. (*Intenta relaxar-se, però no ho aconsegueix*). La Verònica em diu sempre que m'he de relaxar, que m'he de prendre les coses amb calma. Però la veritat és que em costa això del relax, no em surt. Clar, tota la vida anant de bòlit... Qualsevol para! Com si fos tan fàcil. Ja de joveneta anava sempre escopetejada. M'aixecava a dos quarts de cinc del matí perquè entrava a la fàbrica a les sis. Anava caminant des de casa; trigava una hora. Jo he sigut sempre molt de caminar. A més a més, no m'agradava agafar el tramvia; els homes s'hi refregaven. Així que a peu. Una hora d'anada i una altra de tornada. Sempre feia el mateix recorregut. Jo era molt puntual; mai arribava tard. La gent posava el rellotge en hora en veure'm passar. Hi havia un paio, un mecànic, amb qui compartia camí un parell de travessies. El pobre no em podia seguir el pas i s'enrabiava. Quan em veia passar, deia: «Tu, *motxoescombra*, on vas tan de pressa? Sembla que perdis el tren. Vas més ràpida que el llamp. Guaita, com va la xavala, ja pinyó fix! ¡Motxoescombra, espera'm! ¡Fins demà, noia!». Lo del «*motxoescombra*» m'ho deia perquè en aquells temps jo tenia una cabellera llarga, llarga, però gens sedosa, sinó tota arrissada i esvalotada. El mecànic era molt de la broma. Al final, me'ls vaig tallar, els cabells. I el molt ruc, em va canviar el sobrenom. A partir de llavors, em deia «*raspall de dents*». (*Murmurant*). Pocavergonya.